

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie L. L.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 21 stycznia 2025 r. zażalenia pełnomocnika L. L. na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim z dnia 20 września 2024 r., sygn. II Kp 50/24 o odmowie przyjęcia kasacji pełnomocnika L. L. od postanowienie Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim z dnia 16 lipca 2024 r., sygn. II KP 50/24 **na podstawie art. 530 § 3 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 k.p.k.**

p o s t a n o w i ł:

zażalenia nie uwzględnić, zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 marca 2024 r. Prokurator Prokuratury Rejonowej w Sokołowie Podlaskim odmówił przywrócenia terminu do złożenia zażalenia na postanowienie z dnia 30 listopada 2023 r. o umorzeniu śledztwa w sprawie sygn. [...] w zakresie pkt II postanowienia. W wyniku rozpoznania zażalenia pełnomocnika L. L. na wskazane postanowienie prokuratora, Sąd Rejonowy w Sokołowie Podlaskim postanowieniem z dnia 16 lipca 2024 r, sygn. II Kp 50/24 zaskarżone postanowienie utrzymał w mocy.

Kasację od postanowienia Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim z dnia 16 lipca 2024 r., sygn. II Kp 50/24 wywiódł pełnomocnik L. L..

Przewodniczący Wydziału II Karnego Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim zarządzeniem z dnia 20 września 2024 r., sygn. II Kp 50/24, w którym odwołał się do treści art. 519 k.p.k, odmówił przyjęcia kasacji jako niedopuszczalnej z mocy ustawy.

Na to zarządzenie zażalenie wniósł pełnomocnik L. L. zarzucając błędną interpretację art. 519 k.p.k. polegającą na ustaleniu, że od przedmiotowego orzeczenia nie przysługuje nadzwyczajny środek zaskarżenia w postaci kasacji i wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kwestię zakresu przedmiotowego kasacji reguluje art. 519 k.p.k.. Porównanie treści tego przepisu z treścią przepisu art. 521 k.p.k., w którym unormowano uprawnienia do wniesienia kasacji przez podmioty kwalifikowane prowadzi do wniosku, że w przepisie art. 519 k.p.k. chodzi o zakres przedmiotowy kasacji wnoszonej przez strony.

Kasacja po myśli tego przepisu przysługuje stronom od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie oraz od prawomocnego postanowienia sądu odwoławczego o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środka zabezpieczającego określonego w art. 93a k.k.

Zatem odwołanie się w zaskarżonym zarządzeniu do treści art. 519 k.p.k. jako przepisu limitującego zakres przedmiotowy kasacji wnoszonej przez strony był trafne i uzasadniało treść rozstrzygnięcia.

Rozważania zawarte w uzasadnieniu zażalenia dotyczące prawomocności formalnej i materialnej orzeczeń w kontekście ich trwałości i ostateczności rozstrzygnięcia o przedmiocie procesu, zasadnie mogłyby być czynione w aspekcie treści art. 521 k.p.k., a nie w płaszczyźnie dyspozycji art. 519 k.p.k. określającej zakres przedmiotowy kasacji wnoszonej przez strony.

Z tych względów postanowiono jak na wstępie.

